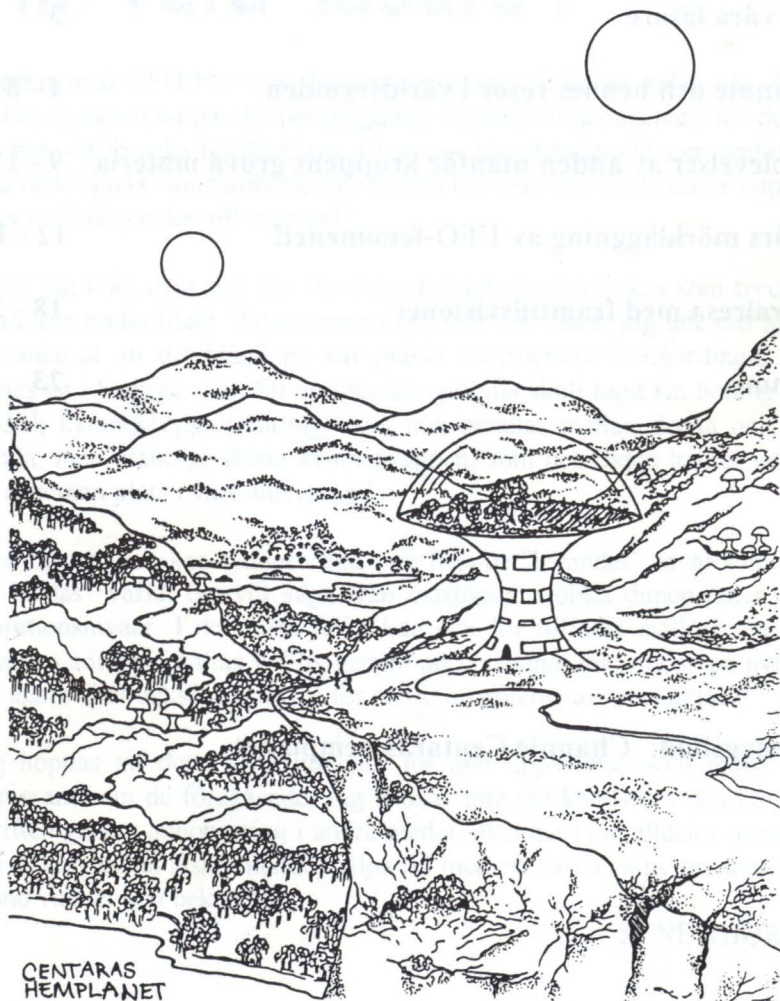

UFO-KONTAKT

Nr 4, 1997

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Channie och hennes resor i världsrymden	4 - 8
Upplevelser av anden utanför kroppens grova materia	9 - 11
50 års mörkläggning av UFO-fenomenet!	12 - 17
Astralresa med framtidsvisioner	18 - 22
Annonser	23

Omslagsbild: Channie Centaras hemplanet

Till våra läsare !

Det här med UFO blir visst bara intressantare ju längre tiden går. Man tycker nästan synd om de mörkläggande makthavarnas agenter, för de får allt mer att försöka bortförklara. Channies lika detaljerade som omfångsrika och logiskt sammanhängande berättelser om sina fantastiska upplevelser i världsrymden till exempel!

Innan jag kom över den här för mig obekanta tjocka boken som trycktes förra året under titeln "*En utomjordings dagbok*", hade jag inte ens ägnat en tanke åt att det bland på vår planet inkarnerade utomjordingar kan finnas en i Sverige, som för en speciell uppgifts skull tagit sin boning i en jordisk kvinnokropp, samtidigt som hon pendlar mellan denna och den gamla, men ofantligt sköna kvinnokroppen, som hela tiden hållits vid liv på en annan plats i vårt universum!

Men inkarnation kan tydligen äga rum från de "levandes" såväl som från de "dödas" värld, det vill säga från existenser i olika dimensioner eller vibrationsnivaer. I det förra fallet kan den för tillfället själlöst sovande kroppen antingen hållas vid liv genom att emellanåt inkarneras på nytt av sin ägare eller också genom att för en tid inkarneras av en ersättare!

Jag hoppas att detta sista nummer för året uppskattas som minst lika intressant som de föregående. Jag brukar inte marknadsföra den här tidskriften genom annonsering i andra media, men det vore alldeles utmärkt, om en och annan läsare kunde hjälpa till med att värva en ny prenumerant bland vänner och bekanta!

SUNE HJORTH

Channie och hennes resor i världsrymden

Det galaktiska Förbundet, som planlagt projektet "Åter Jord" i syfte att rädda vår planet från undergång, hjälpa oss till ljus, harmoni och kärlek samt få oss att förstå vårt ansvar för naturen och livet, har låtit inte mindre än 101.217 personer inkarnera sig här som blivande aktiva medhjälpare vid detta välbehövliga företag.

Den som upplyser oss om detta är den år 1961 födda stockholmskan Christina, från 1970 kallad *Channie*, själv en av dessa inkarnerade personer och utgivare av den intressanta boken "*En utomjordings dagbok*". Redan som sexåring blev hon inte långt från sitt hem första gången ombordtagen i ett UFO och undervisad av en utomjordisk kvinna, *Tissi Mo*, som när Channie fyllt 14 år skulle avlösas av en manlig lärare, *Yexes*.

Det allra märkligaste är dock kanske, att Channie kan lämna sin jordiska kropp och temporärt ta sin boning i den mycket sköna, men mer än 300-åriga utomjordiska kroppen med hemort i andra ändan av vårt universum. Den har efter hennes senaste inkarnation på Jorden hållits vid liv i årtionden! Som den utomjordiska stjärnpiloten Channie Centara kan hon så med sina värdefulla förmågor och jordiska erfarenheter fungera som en av det galaktiska förbundsrådets 1217 medlemmar!

Men hur färdas man då från den ena ändan av vårt universum till den andra? Har de enorma avstånden ingen betydelse? Nej, faktiskt inte, eftersom resan sker i det *tidlösa*! Den utomordentligt avancerade teknologin för rymdfart bygger på utnyttjandet av de tunnlar av "*vit tid*" eller motsvarande slingor, som rymden är genomkorsad av.

Färden i en tidlöshetstunnel är alltid konstant och sker på 0,00043 sekunder. Men eftersom man med hjälp av rymdskeppets dator måste byta tunnlar eller slingor ett stort antal gånger, kan en sådan färd genom vårt universum ta några timmar!

Resor genom rymden i det tidlösa kan också företas av astralkroppen utan någon farkost alls, och det kunde ibland förklara Channies snabba pendlande mellan sina båda fysiska kroppar, trots det väldiga avstånd som skilde dem åt. I regel var det dock en farkost, som den vakna eller sovande kroppen färdades i.

En synnerligen intressant mental resa utan någon som helst farkost företogs - uppges det - från en avlägsen planet av den i sitt utomjordiska medvetande uppkopplade Channie i sällskap med sin lärare Yexes. Målet gällde den gången ingenting mindre än vårt eget dödsrike, som befinner sig i en annan dimension en bit upp i jordatmosfären! Man skulle kunna säga, att dödsriket är som ytan på en planet i en alldeles speciell dimension runt omkring Jorden. Det är liksom vår planet ett bebott område, om än något egendomligt uppbyggt och där andra naturlagar tycks gälla. Det landskap man under vissa omständigheter kan se, förefaller att existera överallt samtidigt!

När de företog den här resan, fick Channie ställa om sitt medvetande till en viss själsfrekvens och vibrationsnivå, som hon inte brukade använda vid annan mental färd. Dödsriket omgavs av ett slags skal, bestående av tätt sittande, halvt genomskinliga sexkantiga bitar, vars konturer var svagt upplysta i en troligtvis gyllene färg. Ett blåvitt dis omhöljde allt och sträckte sig 1.5 m upp från själva mönstret. För att ta sig in i dödsriket, berättade Yexes, måste de öppna en av sexkanterna, detta trots att de färdades mentalt. Men det kunde de göra, eftersom det var meningen att de skulle komma in. De lät sig omsvepas av det blåvita diset, och Yexes rörde vid ett hörn på en av sexkanterna. Den öppnade sig då genast, och de kunde passera.

Uppifrån en otroligt hög klippa beundrade de tillsammans den storslagna utsikten av dalen där nedanför, där en flod slingrade sig fram. Den flöt förbi en vit men ändå gyllene stad, som de, mentalt svävande utefter klippväggen, skulle ta sig ner till. Igenom luften invid dem singlar hela tiden ner likt fladdrande fjärilar några vitglimmande former, som enligt Yexes inte var något annat än nyss döda människors själar! Den vackra staden hade hus med ofta platta soltak, men ibland kupoltak. Alla gator och gränder lutade svagt nedåt mot floden, och på en del ställen fanns trappor med laga men långa trappsteg.

Förvånansvärt nog syntes inga människor till, men rätt vad det var, hördes ett surr av röster, och så småningom tonade också människorna fram, som rösterna tillhörde. Det var emellertid något konstigt med dem, för en del av dem tycktes inte lägga märke till vissa andra. De gick på och ibland genom varandra, vilket enligt Yexes berodde på att de befann sig i olika dimensioner. Endast personer på samma vibrationsnivå existerade för varandra.

När människornas själar anländer till dödsriket, kommer de - fick Channie veta - först till den här staden. Sedan färdas de vidare i landskapet och hamnar till slut i en miljö som motsvarar deras andliga utvecklingsnivå. De flesta tycks trivas med sin nya tillvaro, men somliga kommer automatiskt att känna all smärta de tillfogat andra vid sitt liv på Jorden. Det onda det förorsakat andra får de nu själva ta på sig, och det kan bli ett nog så kännbart straff.

Efter ett besök hos och samtal med några utomjordiska bröder, som var stationerade i dödsriket för att hjälpa jordmänniskorna på något sätt, tog de avsked och påbörjade den mentala återresan till rymden från denna ort i en annan dimension. Besöket hade inte bara varit intressant utan hade hos Channie också återkallat minnena från några av hennes tidigare liv på Jorden. Med hjälp av dessa minnen kunde hon genom egen erfarenhet bättre förstå människors agerande i olika situationer.

På sin utomjordiska medvetenhetsnivå kunde Channie nu lättare inse, vad de flesta jordmänniskor med sin blockering av minnena från tidigare liv saknade, nämligen insikt om hur livet egentligen borde levas. Utan dessa minnen hämmades deras utveckling, och det enda sättet för dem att komma vidare var att dö och återfödas igen.

De flesta av Channies rymdresor företogs som sagt med olika avancerade rymdskepp. Besöken gällde ett flertal planeter i vårt universum, av vilka de viktigaste var en grupp av fyra, varav en enligt uppgift utgör huvudkvarter för rådet i de välsinnade rymdmänniskornas galaktiska förbund, nämligen planeten *Azhiz*. Den och de andra planeterna *Nektra*, *Zazzex* och *Oktra* kretsar kring en solliknande boll av energi, som kallas *Själarnas Hem*. Det var i dessa trakter som Channie Centara inte bara träffade nya och gamla vänner utan också fick åtnjuta förtroende och vänskap från ledaren för det galaktiska förbundet, den underbart sköna Drottningen!

Hur såg det då ut på dessa av Channie besökta planeter i världsrymden? Ja, förhållandena växlade givetvis starkt från den ena himlakroppen till den andra. *Zazzex* till exempel var en planet, där det i dess karga och bergiga del fanns ett par mycket uppskattade naturtillgångar.

En av dem var de berömda strålkristallerna, som kunde komma till användning både i rymdskeppens drivaggregat och vid själstransporter. Dessa kristaller fångar inte bara in den från världsrymden kommande energin utan drar själva till sig mer av den, så att deras strålningskraft blir enorm. När man tar dem med sig ut ur grotterna djupt inne i bergen, blir de nästan självlysande, och en tydlig aura bildas runt omkring dem.

En annan företeelse, som gjort planeten berömd, var den så kallade *Zazzex*-ången, som kunde hämtas upp ur formliga ånghav eller ångsjöar. Det speciella med den är att den snabbt och grundligt renar allt som doppas ner i den. Den renar inte bara utanpå som vanligt sköljvatten, utan går in i minsta fiber. Andas denna ånga in, renas andningsvägar och lungor, något som borde vara en önskedröm för vår planets tobaksrökare med deras självmordsbeteende!

Växtligheten på *Zazzex* består till stor del av växter under jord. De har ett enormt stort och fintrådigt rotsystem, som binder fukten och det vanliga vattnet vid marken. Träd, buskar och plantbärande växter ovan jord får sitt vatten ur detta rotsystem. Växterna ovan jord tar också åt sig näring via en annan sorts rötter, som avger fukt och vatten. Ur den på så sätt upplösta jordmänen kan växterna suga upp och tillgodogöra sig näringsämnen.

När rymdskeppet tog sig ner på *Zazzex*, skedde det på en stor flygbas. Överallt stod där landade farkoster, eftersom trafiken till och från denna säregna planet var mycket tät. Här utvecklade och byggde man nämligen de flesta av de nya modellerna. Hela tiden fick man fram allt mer snabbgående och avancerade farkoster. De gamla klockskeppen, som man ännu på 50-talet ibland kunde se på Jorden, var numera lika omoderna som våra T-fordar.

I ett mindre strålskepp tog de sig från flygplatsen till Yexes hem på denna planet. Det var en stor byggnad, formad som en svamp. Överdelen var en genomskinlig, öppningsbar kupol. Fönstren i svamphusets mittstomme var inte öppningsbara, men både genomskinliga och porösa och porositeten gick att ändra.

På så vis kunde ny luft ständigt komma in i huset och vädringen bli naturlig. Inga störande fläktsystem behövdes som ibland hos oss. Fönstermaterialet var oftast inställt så att man hade samma fuktighet och friskhet i den inre som i den yttre luften, och temperaturen hölls på en behaglig nivå.

Energin till huset, fick Channie veta, kom från en kraftstation av det fyrtornslänkande slag, som här var vanligt. Den kom in i huset i mitten av bottenplanet och gick sedan upp i mittstommen. Längst upp, precis under kupolen, gick den till en omvandlingsdel med sex poler, där den delades upp i olika delar, till exempel för ljus, uppvärmning och kylning.

Kupolen var gjord av samma material som fönstren. På så vis slapp man kondensbildning och fick en växthusliknande miljö. Många använde därför sina kupoler för trädgårdsodling, berättade Yexes, och det gjorde han också. Huset hade inte mindre än 32 rum och flera kök, men förklaringen till att han bodde så stort var enkel. Han bedrev nämligen undervisning i sitt hem i olika ämnen, och varje år kom det hundratals elever, som bodde hos honom.

Några av dessa elever - men inte många! - skulle till och med kunna kvalificera sig för inträde i Cha-orden, som både han själv och Channie Centara var medlemmar av. Det var denna sammanslutning av speciellt kvalificerade människor, som en gång för mycket länge sedan hade lyckats ena både sin egen planet och grannplaneterna på en grundval av harmoni och frid i ljusets och det godas tjänst (alltså raka motsatsen till den konspirerande jordiska illuminaterna!). Det var tack vare Cha, som det stora galaktiska förbundet hade kommit till stånd.

Under sin dubbeltillvaro som utomjordisk och jordisk kvinna med ett speciellt uppdrag inom ramen för projektet "Åter Jord" fick denna märkliga Channie besöka flera planeter (ibland som högt kvalificerad pilot i ett stort rymdskepp!) och uppleva de mest otroliga äventyr (för att inte tala om hennes underbara kärleksupplevelser i Channie Centaras gestalt). Berättelserna om dessa rymdresor är så späckade av konkreta och logiskt sammanhängande detaljer, att deras förankring i verkligheten knappast kan betvivlas! Jag hoppas få tillfälle att återkomma till denna fantastiska bok, som tydligen inte finns tillgänglig i vanlig bokhandel. Intresserade kan emellertid vända sig till undertecknad för besked om hur det går att få tag i den!

SUNE HJORTH

Upplevelser av anden utanför kroppens grova materia

Enligt den till "faktum" upphöjda grundhypotesen inom den etablerade vetenskapen är människans liv endast en materiell engångsföreteelse, punkt slut. Våra högre utvecklade rymdvänners påstående, att vårt verkliga jag består av en finmateriell energikropp eller andevarelse, som gång på gång har inkarnerat sig i en grovmateriell kropp på en lägre vibrationsnivå, skulle man förmodligen avfärda som obevisade fantasier, om man konfronterades med det.

Att åtskilliga människor har minnen av konkreta episoder i ett tidigare liv, eller kanske plötsligt känner igen sig på en ort, där de i sitt nuvarande liv aldrig förr satt sin fot, kan materialismens företrädare givetvis inte förklara. Inte heller har man någon vettig förklaring till så kallade astralresor eller de utanför-kroppen-upplevelser, som då och då upplevs av patienter på sjukhuset i en livshotande situation.

Läkarvetenskapen företrädare utgår ändå i de flesta fall från riktigheten av den materialistiska hypotesen om livet som en biokemisk engångsföreteelse. Detta kan nog enklast förklaras av det tryck som utövas av etablissemangen, d.v.s. de ekonomiska makthavare och beslutsfattare, som kontrollerar media, forskning och undervisning, och som följaktligen kan programmera folks tänkande efter behag. Hur många forskare skulle vilja riskera forskningsanslag eller rent av sina egna anställningar genom att framföra den för privilegierade makthavare obekväma uppfattningen om människan som en i kroppen inkarnerad andevarelse med en oändlig utvecklingspotential i den ena inkarnationen efter den andra?

Så mycket intressantare är det då att läsa exempelvis en bok om näradöden-upplevelser, "*Recollections of Death*" (1982), av en självständigt tänkande amerikansk professor och hjärtspecialist vid namn *Michael Sabom* från delstaten Georgia. Hans sammanställning av en lång rad dylika fall torde uppfylla alla rimliga vetenskapliga krav på saklighet och systematik.

Av de patienter som på grund av exempelvis hjärtstillestånd hade befunnit sig i en livshotande kris men klarat sig genom en snabbt insatt behandling, visade sig en betydande del ha haft så kallade nära-döden-upplevelser, NDU. Vanligt var exempelvis att deras medvetande hade skilt sig ut från kroppen och att de på något avstånd, vanligtvis uppifrån, hade sett sin egen kropp ligga på en bår och bli föremål för läkarnas behandlande åtgärder. Så här beskriver en patient sin upplevelse:

"Efter en liten stund satt jag däruppe någonstans och kunde se ned. Jag hade tidigare inte lagt märke till att golvet hade svarta och vita plattor, men nu såg jag det. Jag kände igen mig själv liggande därnere, med benen uppdragna i en halvvägs fosterställning. Ett par människor lyfte upp mig på bordet, varpå doktorn dunkade mig mitt på bröstet. Sedan stoppade de in en plastslang i munnen på mig. Jag kunde se mitt högra öra och högra sidan av ansiktet, för jag såg det från sidan.

Jag kunde höra folk prata. De stack en nål i mig. Så tog de fram ett par runda skivor med handtag på och lade dem ovanpå bröstet. Sedan fick jag stötar, så kroppen hoppade upp åtskilliga centimeter i luften. Det kändes som om jag kunde välja mellan att gå tillbaka i min kropp och chansa på att de skulle få liv i mig eller att bara låta den ligga där och dö. Jag visste, att jag kunde känna mig trygg i vilket fall som helst. Till slut gick jag tillbaka i kroppen, som om ingenting hänt."

För en veteran från Vietnamkriget kändes det, som om han vid en viss tidpunkt under svävandet ovanför sin kropp på operationsbordet plötsligt förflyttades tillbaka till de andra amerikanska soldaterna på slagfältet: *"De höll på och røjde upp efter slaget. Jag såg, hur de svepte in alla männen, som hade stupat den dagen, i sina kappor och plockade fram de sårade. Jag kände igen en i gruppen, och jag minns klart, att jag försökte få bort honom från framplockningen av de här kropparna. Det lyckades inte, och plötsligt var jag tillbaka på sjukhusplatsen."*

För somliga patienter kunde beskådandet uppifrån av den egna kroppen rent av följas av en transcendental upplevelse, som gav dem en glimt av tillvaron på "den andra sidan". I vissa fall kunde de se sina avlidna vänner och släktingar. Så här berättar en 43-årig man, som fått hjärtstillestånd efter en operation: *"Jag kom till något ställe, och där fanns alla mina släktingar, farfar och farmor, min far och min farbror, som nyligen hade begått självmord.*

Alla kom emot mig och hälsade på mig. Mina farföräldrar var klädda i vitt och hade någon sorts hätta på huvudet. De såg bättre ut än någonsin tidigare, mycket lyckligare. --- Plötsligt vände de ryggen till mig och gick sin väg. Farmor såg på mig över axeln och sade att vi skulle ses senare, men inte den här gången."

En 35-årig man berättar om sin NDU: *"Först var det som om glimtar av hela mitt liv passerade revy framför mina ögon. Sedan kom jag in i en mörk tunnel, och vid den borte änden av den syntes ett orangefärgat ljus. Jag kände mig lugn och avslappad och tyckte mig höra röster, när jag var på väg ut ur tunneln. Jag såg trappsteg ledande upp till något, som jag tror var himlens gyllene portar, men så var det någon som sade några ord till mig, och strax var jag tillbaka i min kropp igen."*

Om de systematiskt ordnade undersökningar av nära-döden-upplevelser, som professor Sabom redogjort för i sin bok, säger han, att de fått honom att revidera tidigare hysta uppfattningar om människans väsen. Det blir allt svårare att acceptera den materialistiska tesen, att själslivet bara är en rent inomkroppslig företeelse, en produkt av hjärnans funktioner. Mycket tyder på att medvetandet inte alls slocknar, när hjärnans energiförsörjning mer eller mindre upphör, utan då endast utskiljs från kroppen som ett separat energikomplex, fungerande på egen hand. Hypotesen om en utomkroppslig upplevelse tycks helt enkelt vara den som stämmer bäst med föreliggande data!

Vi måste nog lära oss acceptera, att det finns energier på andra vibrationsnivåer än den grovmateriella, energiformer också de av en komplicerad struktur i stil med människokroppens. Endast om vi i likhet med våra utomjordiska informatörer tar för givet, att vårt verkliga jag är en immateriell andevarelse, som gång efter annan tagit sin boning i en förgänglig kropp, vars utveckling och funktioner den styr, kan vi finna en rimlig förklaring till sådana fenomen som astralresor, minnen av tidigare liv, igenkännande av platser, där man i sitt nuvarande liv aldrig satt sin fot, utanför-kroppen-upplevelser och nära-döden-upplevelser av transcendental natur.

I jämförelse med den på kyrkomötet i Konstantinopel år 553 bannlysta reinkarnationsläran är den kristna läran, att den döda kroppen på "domens dag" skall återuppstå genom gudomligt trolleri närmast helknasig. Den korsfäste hade som bekant en helt annan mening!

SUNE HJORTH

50 års mörkläggning av UFO-fenomenet !

Det har nu gått drygt 50 år sedan det sensationella meddelandet nådde nyhetsmedia i USA, att flygvapenbasen vid Roswell, New Mexico, i början av juli 1947 hade omhändertagit en landad "flygande skiva". Meddelandet från basens pressofficer hade följande lydelse:

"De många ryktena om den flygande skivan besannades i går, när underrättelseavdelningen vid 8. flygstyrkans 509. bombgrupp i basen vid Roswell lyckade komma i besittning av en skiva tack vare medverkan från en av traktens boskapsfarmare och poliskontoret i Chaves-distriktet. Det flygande objektet landade på en farm nära Roswell för någon vecka sedan. Eftersom farmaren inte hade telefon, la grader han skivan tills han kunde ta kontakt med poliskontoret, som i sin tur underrättade major Jesse A. Marcel vid 509. bombgruppens underrättelseavdelning. Åtgärder vidtogs omedelbart, och skivan omhändertogs vid farmarens hem. Den inspekterades vid Roswells flygvapenbas och överfördes därefter till ett högkvarter inom flygvapnet."

Eftersom detta meddelande sedan ett par veckor tillbaka hade föregåtts av ett flertal rapporter om observerade "flygande tefat" i västra USA, uppmärksammades det beredvilligt av media över hela landet, men redan några timmar senare hade det dementerats i ett nytt meddelande från flygvapenbasen. Det som hade påträffats var bara resterna av en störtad väderballong!

Dementin var en ren lögn och inledde det långvarigaste undanhållande av viktiga upplysningar, som myndigheter i ett "demokratiskt" land någonsin haft fräckheten att företa sig i syfte att föra de egna medborgarna bakom ljuset. Men redan det första meddelandet var delvis osant, eftersom det som påträffats av farmaren endast var spillror av material från en utomjordisk bemannad farkost, som antingen hade sprängts i bitar efter kollision med en liknande farkost, eller också hade träffats av blixten under det ovanligt häftiga åskväder, som enligt vittnesmål hade rått vid den aktuella tidpunkten.

Kanske avsåg det första meddelandet endast att avleda uppmärksamheten från det viktiga som skett på annat håll, nämligen att en störtad flygande skiva av militären i hemlighet omhändertagits i ett område något längre västerut, på en ödlig slätt i trakten av Socorro, New Mexico. Som tur var, hade ett antal civila vittnen befunnit sig på platsen på morgonen efter störtningen, innan de hunnit bli bortjagade av militären. Det var dels en ingenjör vid namn Grady Barnett, som var där i ett natur-vårdsuppdrag, dels en grupp fyndsökande arkeologer från universitetet i Pennsylvania.

Enligt Barnett hade han upptäckt en cirka 9 meter bred, skivformig störtad metallfarkost ute på slätten, just då gruppen av arkeologer hade närmast sig från andra hållet och stod och tittade på vraket. De beskådade också några döda kroppar, som hade slungats ut. Det var små grå individer av människoliknande utseende, men med ett oproportionerligt stort huvud och något egendomligt placerade ögon. När de stod där och tittade, kom en officer körande i en lastbil och meddelade att militären nu tagit över samt att de omedelbart skulle avlägsna sig. De uppmanades att inte säga ett ord till någon om vad de hade sett och att det var deras patriotiska plikt att hålla tyst om saken.

Att störtningen skedde i New Mexico, sammanhänger troligen med att det var i dessa trakter, som det pågick ett intensivt arbete med utvecklingen av den atombomb, med vilken de amerikanska makthavarna år 1945 hade begått en av världshistoriens värsta krigsförbrytelser, den mot civilbefolkningen i de japanska städerna Hiroshima och Nagasaki. Det var troligen detta topphemliga utvecklingsarbete, som de främmande strål-skeppen skulle övervaka.

I vilket fall som helst bestämdes det på högsta regeringsnivå, att det amerikanska folket ingenting skulle få veta om dessa egendomliga farkosters närvaro, och man inledde nu den mörkläggning av hela UFO-fenomenet, som pågått ända sedan dess. Det säger sig självt, att detta hemlighetsmakeri är ett hån mot allt vad demokratiskt styrelseskick heter. Harry Truman - liksom de allra flesta av USA:s presidenter i modern tid en hög frimurare och agent för den hemliga världsregeringen - medverkade till stiftandet av en lag, som förbjöd utlämnandet av en massa uppgifter till allmänheten under förevändning av att det skulle utgöra ett hot mot "den nationella säkerheten".

Ett viktigt steg alltså mot upprättandet av det slutna, totalitära samhället. Det räckte tydligen inte med att den i verkligheten härskande finansmaffian själv kontrollerade större delen av media med deras censurmöjligheter. Nu blev det i många fall rent av straffbart att publicera uppgifter av stort intresse för allmänheten!

Det bildades också en ny hemlig underrättelsetjänst, CIA, med så vidsträckta befogenheter, att den kunde fungera som en stat i staten. Dess första chef, konteramiral *Roscoe Hillenkoetter*, utsågs också till ledare för den topphemliga tolvmannagrupp för studier av UFO-fenomenets olika aspekter, *Majestic 12*, som på presidentens order hade bildats den 24 september 1947. Här fanns bl. a. dr *Vannevar Bush*, tidigare aktiv inom det så kallade Manhattan-projektet, genom vilket mänskligheten hade lyckliggjorts med atombomben.

Till denna MJ-12-grupp hörde flygvapengeneralerna *Nathan Twining* och *Hoyt Vandenberg* samt astronomen *Donald Menzel*, som sedermera inför offentligheten gick ut som stor misstänkliggörare och bortförklarare av UFO-fenomenen. Medlem var också försvarsministern *James Forrestal*, som två år senare skulle tröttna på det odemokratiska hemlighetsmakeriet, avskedas av president Truman och för påstådd psykisk depression inspärras på en anstalt, där han troligen mördades av några CIA-agenter.

Ännu en trots mörkläggningen väl dokumenterad störtning inträffade redan 25 mars 1948 i närheten av *Aztec*, New Mexico. På grundval av uppgifter från vissa källor beskrevs den första gången av *Frank Scully* i hans bok "*Behind the Flying Saucers*" (1950), och senare efter mycket noggranna undersökningar av *William Steinman* i boken "*UFO Crash at Aztec*" (1987).

Det rörde sig om en 30 meter bred flygande skiva, som av en vittnesuppgift att döma vid lågflygning över en flod kan ha törnat emot en utskjutande klippspets. Den upptäcktes av tre olika radarstationer och lokaliserades med hjälp av triangelmätning. En rapport nådde dåvarande utrikesministern *George Marshall*, som i sin tur kontaktade den hemliga MJ-12-gruppen. Han kontaktade också avdelningen för interplanetariska fenomen (IPU) vid den militära underrättelsetjänsten, och nu igångsattes i största hemlighet en väldig bärgningsoperation med deltagande av nio vetenskapliga experter.

Fyra av dessa vetenskapsmän tillhörde MJ-12, nämligen atomfysikern *Vannevar Bush*, fysiologen *Detlev Bronk*, flygteknikern *Jerome Hunsaker* och vapenteknikern *Lloyd Berkner*. De övriga fem var atombombsexperterna *Robert Oppenheimer* och *John von Neumann*, geofysikerna *Carl Heiland* och *Merle Tuve* samt kemisten *Horace van Valkenberg*. Efter att ha samlats på ett flygfält i Colorado och där avlagt ed på att ingenting röja om detta ultratopphemliga företag transporterades de till den av IPU funna nedslagsplatsen.

Till en början verkade det omöjligt för undersökarna att bereda sig tillträde till den runda kabinen på ovensidan av den 10 meter höga farkosten, men så småningom lyckades det. När de hade vidgat hålet i ett sönderslaget ventilfönster, kunde de genom att trycka på en knapp få en osynlig dörr att öppna sig. Därinne upptäcktes de brunbrända liken av inte mindre än 14 småväxta människoliknande varelser, men det verkade som om själva farkosten var oskadd och hade landat av sig själv.

I kabinen fanns en instrumentpanel med ett flertal tryckknappar och spakar, liksom bildskärmar med underliga, upplysta tecken. En sorts bok med samma tecken på sina pergamentliknande blad upptäcktes också. Sedan man slutligen lyckats ta isär hela farkosten i sina huvuddelar, lastades dessa på tre lastbilar och fraktades på natten tillsammans med de döda kropparna till ett militärt komplex i Los Alamos, för senare transport till en annan militärbas.

Enligt en välunderrättad person, fransmannen *Maurice Chatelain*, som på 60-talet arbetade som chef för den kommunikationstekniska avdelningen av den amerikanska rymdstyrelsen NASA, omhändertog myndigheterna i USA under åren 1947-1952 sammanlagt 16 störtade UFO:n, varav de flesta i New Mexico. Sistnämnda år bildades ännu en topphemlig organisation, NSA (National Security Agency), med uppgift att försöka etablera språklig kontakt med de främmande besökarna, vilkas motiv och avsikter man inte visste något om.

I november 1952, då *Dwight Eisenhower* hade valts till USA:s nästa president, informerades han av amiral Hillenkoetter i ett topphemligt dokument bland annat om den i juli 1947 störtade och omhändertagna flygande skivan, vilken bedömdes vara en sorts utomjordisk spaningsfarkost. Största möjliga sekretess anbefalldes, "av uppenbara internationella och teknologiska skäl".

Hemlighetsmakeriet skärptes nu ytterligare. Både militära och civila flygpiloter, som rapporterat om möten med UFO:n uppe i luften, hotades med stränga straff, om de avslöjade detaljer av vad de sett för media: Enligt militärförordningen JANAP 146 kunde de dömas till upp till 10.000 dollar i böter eller 10 års fängelse!

För att få hjälp med att övervaka och styra alla de hemliga operationer, som hade med utomjordingarna att göra, vände sig Eisenhower till sin mäktige gynnare, oljemagnaten och mångmiljardären *Nelson Rockefeller*, som gjordes till ordförande i en ny MJ-12-grupp (*Majority 12*). Andra medlemmar var CIA-chefen *Allen Dulles*, utrikesministern *John Foster Dulles*, försvarsministern *Charles Wilson*, stabschefen *Arthur Radford*, FBI-chefen *Edgar Hoover*, samt ytterligare sex personer, som hörde till *illuminaternas* frimurarkretsar.

År 1953 hade man fått radiokontakt med mindre trevliga rymdfarare från stjärnan Betelgeuse i *Orion*, de som av militären sedermera skulle kallas för "*de stornästa grå*". I den situationen bestämde sig våra välsinnade rymdvänner för att varna den amerikanska regeringen för dessa rymdfarare.

Enligt vissa uppgifter landade de den 20 februari 1954 med några av sina märkliga farkoster på flygvapenbasen *Edwards* i Kalifornien, dit också president Eisenhower hade flugits tillsammans med några av hans rådgivare, bland dem *Bernard Baruch*, en inflytelserik agent för finanshuset *Rothschild*. Rymdvännerna erbjöd sig nu att hjälpa människorna på Jorden med deras andliga utveckling, om de politiska ledarna började nedrusta och slå in på en fredlig väg. Deras anbud avvisades emellertid, eftersom de under rådande förhållanden inte var villiga att dela med sig något av sin avancerade tefatsteknologi.

Det var emellertid de stornästa grå villiga att göra i utbyte mot vissa motprestationer, och vid ett möte på flygvapenbasen *Edwards*, troligen i april 1954 slöts ett topphemligt och mot USA:s grundlag flagrant stridande fördrag. Enligt detta fick utomjordingarna rätt att på USA:s territorium förfoga över underjordiska baser, som USA-ledarna till på köpet åtog sig att anlägga och bekosta. De fick också rätt att i sina strålskepp bortföra ett antal amerikanska medborgare för att utföra genetiska experiment med dem. Allt i utbyte mot lite tefatsteknologi!

Eftersom detta gangsterfördrag givetvis inte fick komma till de folkvalda beslutsfattarnas kännedom, måste man ju ställa sig frågan, varifrån de erforderliga mångmiljardbeloppen skulle hämtas för de underjordiska anläggningarna, om de inte kunde beviljas av Kongressen. Den hemliga regeringen visste emellertid på råd: den kunde utnyttja sin kontroll över den illegala droghandeln, som redan då inbringade tiotals miljarder dollar, sedan knarkpengarna tvättats i de för ändamålet utnyttjade bankerna! Det skulle alltså till stor del bli USA:s knarkslavar, som betalade de underjordiska anläggningarna!

När *John Kennedy* 1960 hade övertagit presidentskapet, upptäckte han så småningom viktiga delar av sanningen om de skumma projekt som försiggick med både droger och utomjordingar, och det blev tydligen lite för magstarkt för honom. År 1963 uppmanade han de ansvariga att rensa upp i drogtrasket, annars skulle han göra det själv. För MJ-12 tillkännagav han också sin avsikt att följande år avslöja utomjordingarnas närvaro för det amerikanska folket, och nu kunde man inte längre låta honom leva. Den 22 november 1966 nedsköts presidenten på öppen gata av de hemliga makthavarnas agenter, och mörklaggnen fortsatte!

Under hela det amerikanska rymdprogrammet under 60-talet övervakades varenda jordisk rymdfarkost vid start och landning och ibland även under färden av utomjordiska rymdskepp. Astronauterna såg dem med egna ögon och tog fotografiska bilder av dem, men de beordrades att tiga och hotades med dödsstraff, om de pratade för mycket. Åtminstone en astronaut vågade att uttala sig för brittisk TV, men han rapporterades strax efteråt ha "begått självmord"!

Man måste givetvis fråga sig, vad det kan bero på, att makthavarna inte ens vågar låta allmänheten få veta något om den faktiska närvaron på vår planet av tekniskt vida högre utvecklade utomjordingar, av vilka de flesta dock är välsinnade. Ja, dels har ju dessa makthavare själva komprometterat sig genom sitt kriminella samarbete med de negativa utomjordingarna och skulle därigenom vid ett avslöjande riskera sitt eget skinn. Men även annars skulle ett avslöjande leda till att hela det nuvarande samhällssystemet med dess enorma och orättvisa privilegier för ett fåtal penningmagnater började ifrågasättas av tänkande människor. Maktbegär och vinningslystnad skulle inte få något spelrum, och i det reformerade samhället skulle alla börja arbeta tillsammans för en bättre värld!

Astralresa med framtidsvisioner

Den 17 december 1975, alltså en tid efter avslutandet av USA:s mångåriga krig i Vietnam, fick *Dannion Brinkley* en fruktansvärd elektrisk stöt, när han talade i telefon under ett åskväder. Läkarnas hjärtmassage tycktes vara förgäves, och han förklarades vara död.

Men 28 minuter senare kvicknade han till igen, och då kunde han berätta om den fantastiska astralresa han varit med om i samband med sin näradöden-upplevelse. Han tyckte sig ha färdats genom en lång tunnel mot en slags ljusvarelse, som ledde honom in i en kristallstad, som badade i ljus och lugn. Inne i en "lärdomskatedral" ställdes han framför 13 instruktörer, som var och en i tur och ordning med hjälp av någon sorts TV-kassettliknande apparatur gav honom visioner av kommande händelser och tillstånd på Jorden före år 2000. En del av detta ligger nu redan bakom oss, annat har ännu inte blivit verklighet.

Han såg exempelvis skrämde och förtvivlade amerikanska krigsfångar i nordvietnameiska arbetsläger ute i djungeln, där de skulle få tillbringa återstoden av sina liv som slavar. Han såg en massa pengar försvinna ut ur ett rum mycket fortare än några kom in, vilket - som det telepatiskt förklarades för honom - åskådliggjorde, hur de amerikanska skattebetalarna fick betala ränta på en allt större statsskuld till storfinansens magnater. Han såg också människor stå i kö för att få köpa sig livets nödtorft.

Kriget hade inte bara skapat misstro mot politiker och myndigheter utan också följts av en sänkning av samhällsmoralen, förklarade man för honom. Han såg upplopp och plundringar, tjuvar som stal folks bilar, och grabbar som sköt på varandra med vapen från bilfönstren. De flesta av brottslingarna var barn och ungdomar, som ingen brydde sig om. Eftersom de saknade goda familjerelationer, uppförde de sig som vilddjur. Han såg också karikatyrteckningar i amerikanska tidningar från det kommande 80-talet, där presidenten RR (Ronald Reagan) avbildades i form av en cowboy, som red omkring på ranchen och sköt ner "bad guys" på en krog!

En del visioner gällde Mellanöstern, där hatet människor emellan kommit upp på kokpunkten på grund av den israeliska aggressionen. Först såg han israeler och araber träffa en överenskommelse om något. Sedan såg han israeliska bosättningar spridas ända in i Jordanien, och en telepatisk röst sade att landet Jordanien snart inte längre skulle existera. Det skulle upprättas en hårdför israelisk-arabisk polisstyrka, som höll befolkningen i ett järngrepp. Så småningom skulle världen i övrigt bli mycket kritisk mot Israel, som isolerades från resten av mänskligheten.

Han såg bilder av Israel under förberedelser av krig mot andra länder, inklusive Ryssland och ett kinesiskt-arabiskt konsortium. Jerusalem stod på något sätt i centrum för den här konflikten. De här visionerna gav honom ett intryck av Israels andliga och moraliska ihållighet och dess rasistiska hat gentemot palestinier och andra araber.

Andra visioner dök upp, visande hur oljan användes som vapen i den internationella ekonomin. Med bilder från Mecka och Saudiarabien för ögonen fick han av en telepatisk röst höra, att man skurit ner oljeproduktionen för att förstöra USA:s ekonomi och mjölka världs-ekonomin på pengar. Han fick också se syriska och kinesiska vetenskapsmän arbeta i laboratorier för att framställa biologiska och kemiska vapen.

Så fick han se, hur någon sorts kärnexplosion inträffade i en stor cementbyggnad, varvid hundratals personer dog. Samtidigt nämndes för honom året 1986 samt ordet "malört", vilket faktiskt på ryska språket heter "tjernobyl". Senare såg han i ett nordligt hav en ytterligare nukleär olycka, så allvarlig, att fartygen inte längre kunde passera där. Vattnet var blekrött och täckt med döda eller döende fiskar. I Ryssland, Norge, Sverige och Finland såg han tiotusentals canceroffer och muterade spädbarn!

Han fick klart för sig, att Sovjetunionen efter dessa olyckor skulle vittra sönder, då befolkningen inte längre hade något förtroende för sin totalitära regering. Härtill bidrog kraftigt de ekonomiska förhållandena. Han såg folk bärande på säckar av pengar gå in i butikerna och komma ut med små kassar med varor. Människor i militäruniform kunde gå på gatorna och tigga pengar till mat, några tydligen alldeles utsultna. Man åt ruttna potatisar och äpplen, och slogs om att komma fram till lastbilar med mat.

Han kunde vidare se en maffia utvecklas i Moskva, så mäktig, att den blev en medtävlare till regeringen, och den kunde operera helt öppet i huvudstaden. Den telepatiska rösten uppmanade honom att uppmärksamma Sovjetunionens förfall. Det som hände med Ryssland gav en fingervisning om vad som skulle hända med ekonomin i den så kallade fria världen.

Från en annan plats i världen hade han en syn, som visade ett krig, där väldiga moln av ökensand vällde upp omkring stridsvagnarna. Kraftiga explosioner hördes och marken skakade. När allt blivit tyst och han hade sett flera kvadratkilometer täckta av förstörd krigsmaterial, kom året 1990 in i huvudet på honom. Det var alltså året för operation Ökenstorm, då USA:s krigsmakt slog till mot Irak, som provocerats till att vilja införliva det korrumpierade men oljerika kungadömet Kuwait, där många irakier bodde och arbetade.

Därefter följde en annan vision från Mellanöstern, där han såg en iransk ubåt laddad med kärnvapen och missiler med kemiska vapen i irakisk ägo. I en kort vision såg han en egyptier i upprorsstämning på gatorna, och en röst omtalade, att Egypten år 1997 skulle kollapsa som en demokrati och tas över av religiösa fanatiker.

Efter några visioner av förskräcklig miljöförstöring i Ryssland och framträdandet av en ryss, som blev så mäktig genom sitt förespråkande av kraftfulla åtgärder mot densamma, att han fick en plats i ledningen för FN, kom så andra visioner, illustrerande den tilltagande spänningen mellan Kina och Ryssland. Det blev gränstvister, som slutligen ledde till öppet krig. Kinesiska trupper ryckte in i Sibirien, och han såg ett stort slag om en järnvägslinje, som efter svåra strider erövrades av kineserna, liksom de sibiriska oljefälten.

Sedan kom bilder, som visade hur vid sekelskiftet ekonomin kollapsade i en värld av så förskräcklig oreda, att den resulterade i en ny feodal världsordning, laddad med konflikter. I en scen såg han folk stå i kö för att ta ut sina pengar från banken, i en annan stängdes bankerna av regeringen. Den telepatiska rösten förklarade, att det hela skulle leda till USA:s bankrutt vid ingången till det nya århundradet. När han såg dollartecken flyga förbi, medan folk bekymrade stod och tankade bensen, förstod han att oljepriserna hade skjutit i höjden. Även i Europa skulle ekonomin försvagas i slutet på 90-talet, i takt med att nyinvesteringar gjorts i andra världsdelar.

Slutet på USA som en världsmakt framgick av nya visioner. Han såg två fruktansvärda jordbävningar, som fick skyskraporna att gunga och sedan störta ihop som ett barns torn av byggklossar. Att han såg mycket vatten i närheten kan tyda på New York eller San Francisco. Kostnaderna för denna katastrof - som också på sitt sätt illustrerade vansinnet att bygga storstäder - skulle definitivt knäcka USA:s ekonomi. Han såg svältande amerikaner köa för livsmedel.

I en av de sista märkliga visionerna framträdde i Mellanöstern, (Israel?) en biologisk ingenjör, som genom manipulering med DNA-molekylen kunde få fram ett biologiskt virus, användbart vid tillverkning av datorchips! Dessa chips, som sedan kunde komma till användning på många områden, gjorde uppfinnaren så rik och mäktig, att han lyckades få ett strupgrepp om hela världsekonomin. Hans självkänsla och maktlystnad skulle växa till den milda grad, att han började tänka på sig själv som en gudomlighet och insisterade på så mycket makt, att han kunde styra världen som en despot.

Varje människa på Jorden ålades sålunda att få ett av hans datorchips implanterat under huden. Om myndigheterna ville veta någonting om en individ, behövde de bara avläsa vederbörandes chip med hjälp av en speciell apparat. Men inte nog med det. De kunde också begränsa en persons livslängd genom att programmera chippet till att upplösa sig och döda sin bärare genom det virusämne som det var gjort av. På det sättet kunde den despotiska regeringen undvika att dra på sig kostnaden med att behöva försörja och ta vård om de gamla och sjuka. Folk som vägrade att få ett chip implanterat i sina kroppar, blev utstötta ur samhället. De kunde inte få anställning och fick ingen social service.

Världshistoriens värsta totalitära skräckvälde dittills alltså, ännu värre än Lenins, Trotskys och Stalins gangstersocialism! Det kusliga är att den här framtidsvisionen nästan exakt överensstämmer med profetian i Uppenbarelsebokens 13. kapitel. Där talas det nämligen om Vilddjurets märke, som skall sättas på högra handen eller på pannan, och om att ingen skall få köpa eller sälja utan att ha märket med vilddjurets tal, 666. De initierade vet, att den jätttestora superdatorn i Bryssel, där alla skall registreras, brukar kallas "la Bête" (vilddjuret) eller helt enkelt "666", de första siffrorna i individkoden!

Avslutningsvis fick Brinkley visioner av det fasansfulla 3. världskriget, men också av ohyggliga naturkatastrofer. Han såg en värld full av strider och kaos, med en fruktan så stor, att den drev många människor att ge upp både frihet och människovärde och böja sig under den totalitära Nya Världsordningen. Förmodligen hade dessa människor aldrig ägnat en tanke åt frågan, hur ett frihetligt och rättvist samhälle borde organiseras, och deras fruktan var orgrundad, fick han veta.

I vissa delar av världen, som en gång hade varit bördiga med säd, såg han svedda eller förtorkade fält, som lantbrukarna hade övergett. I andra delar av världen hade störtregn urholkat jorden, avlägsnat den bördiga myllan och skapat floder av tjockt, svart slam. Folk tiggde om mat på städernas gator och höll fram skålar för att få något ätbart. I en del fall hade de gett upp och låg hopkrupna på marken för att invänta döden.

I Syd- och Centralamerika såg han inbördeskrig bryta ut och "socialistiska" regeringar upprättas i alla dessa länder före år 2000. När de här krigen intensifierades, strömmade miljontals flyktingar norrut, för att söka en tillflyktsort i USA. Vid den amerikanska gränsen blev de emellertid ofta stoppade av trupper och tvingades tillbaka. Den mexikanska ekonomin hade redan brutit samman på grund av dessa flyktingskaror.

Allt under det att Brinkley fick sina visioner, kunde han inte låta bli att fundera över varför just han fick uppleva allt detta. Till slut besvarades hans frågor av den ledande ljusvarelse med att han en gång hade valt att inkarnera sig på Jorden för att hjälpa till med dess befrielse. Men vad de upplevda framtidsvisionerna beträffar, så var det inte säkert att de skulle bli verklighet. Om jordmänniskorna inte kunde frigöra sig från det som de tankemässigt programmerats med och fortsatte att leva som hittills, då skulle allt det förutsedda komma över dem. Men om de ändrade sig, då skulle i varje fall det kommande tredje världskriget kunna undvikas.

En liten tröst alltså, men samtidigt en förpliktelse att ta ett ansvar och hjälpa till med att ändra på saker och ting. Det är väl också en tröst, att det finns andra varelser från en annan dimension, som försöker hjälpa oss så gott de kan. *We are not alone!*

SUNE HJORTH

Min senaste bok **Rymdmänniskor på Jorden** handlar om den av makthavarna mörklagda utomjordiska närvaron på vår planet, sedd ur ett historiskt perspektiv. De plejadiska rymdvännernas beskrivning av sina nuvarande fina samhällen återges mot bakgrunden av missförhållandena i våra egna på grund maktbegär och vinningslystnad. Att Gamla testamentets "gud" var en härsklysten potentat från en plejadisk utbrytargrupp påpekas också, liksom att den korsfäste profeten från Nasaret var son till en plejadier i huvudgruppen!

Den i Nya testamentet nedsvärtade men faktiskt trofaste lärjungen Judas Iskariots berättelse om **Mästarens lära och liv**, en skrift som upptäckts i vår tid och av mig i andra hand översatts till svenska, utgjorde enligt professor James Deardorff förlagan till Bibelns förfälskade "Evangelium enligt Matteus". Den sensationella skriften finns fortfarande tillgänglig i ett antal exemplar.

Vardera boken kan beställas genom insättning av respektive 160 kr. och 120 kr. på mitt postgirokonto **10 07 85 - 5**.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerationsavgift: 120 kr (övriga Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgångarna -92,-93,-94,-95 och -96 kan rekvireras för respektive 50, 60, 70, 80 och 90 kr. per årgång.

Andreas Ohlsson
Kastrupgatan 6, 4 tr.
16441 KISTA

B FÖRENINGSS-
BREV

